

единъ ласкателъ който има смѣлостта да пошушне на ухото му (*de lui parler à l'oreille*) нѣщо пріятно противъ полиціята. *T. 231.*

Пошъ* с. м. **Пошове** мн. ч. **Пошё Пошчё** ум. **цюптийнай платокъ** (которымъ дарятъ на свадьбахъ, похоронахъ и въ который кладутъ покупки); **носовой платокъ** (*Тырново*): А момъкъ-тъ си купува различни подарки, като пошеве, момии (басмы), фесове, шилове, обуща, оглѣдала и други дрѣболи. *Ч. 74.* А на бѣзоконци-тъ на юздж-тъ отъ дѣсно око на конь-тъ, ся провыска червень хубавъ пошъ или кѣрпа. *Ч. 83.* А баба Божилица носи аленъ пошъ съ сѣкви овощи и така сѫщо една доволно голѣма китка. *З. 83.* Ти трѣба да идешъ и да му отчестишъ два псалтири... Бакшишъ ще да бѣде голѣмъ. Синътъ му купи снощи копринени пошове. *З. 258.* Тоя чорбаджи обича да ходи съ подпетени калеври и да са сѣкнє съ лишикански пошъ. *З. 303.* (*tur. poch, simplement, est une espèce de turban fait avec une étoffe de soie noire ou d'autre couleur que les militaires d'Asie et les voyageurs portent ordinairement. Les Tchauchs de la marine forment ce turban d'une étoffe de soie rouge*).

Пошънинъ ил. св. **Пошъпвамъ** ил. дл. пошепчу, шепну: Да му пошънинете нѣчто за отбрана. *Л. Д. 1874 р. 112.* На това отгорѣ дръпва мя единъ отъ срѣдни рѣка чловѣкъ и ми пошъпва. *ib. 1869 р. 232.*

Поща с. ж. почта. **Пощански** пр. почтовый.—**марки**, почтовыя марки.—**сюо управление**, почта: Сноща ми поща дафтаса, царска ще хазна да мине. *Д. 14, 5—6.* Поща-мюдорлѫкъ—пощанско управление. *Л. Д. 1869 р. 45.* **Пощальонъ** с. м. почтальонъ. *Пс. 4, 64.*

Пощё ми са ил. безл. св. **Пощъва ми са** ил. безл. дл. мнѣ захочется, мнѣ хочется: Пощъ ми ся сочиво (чорба, супа). *P. С. 51.* Нѣкога ї са пощѣваше да повтори Телемахъ този дѣльгъ разсказъ. (*Quelque fois elle voulait—*). *T. 102.* Колчимъ му ся пощё мясо не ще ся намѣри готовъ дивечъ, а ще трѣбува да иде да го тръси. *Л. Д. 1873 р. 177.* Веднажъ да го чюешъ и пакъ ще ти ся поще, вѣрвай, да го наѣдишъ. *ib. 1871 р. 147.*

Пощѣвка **Пощѣнка** с. ж. прихоть, капризъ: Чловѣкъ трѣбувва да си свива желанія-та и пощѣнки-ты спротивъ колко-то му е сила-та. *Л. Д. 1873 р. 248.* Капризъ—своеволие, пощѣвка. *Рис. 127.* Азъ права това тиранско дѣло не отъ мои-та воля и пощивка, нѣ отъ неволи и отъ страха на нѣкого дѣто е по-голѣмъ и силенъ отъ мене. *Х. I, 188.* Нищо не забравяха да раздраниятъ монти страсти, да ми поставяха мрежи, и да вѣзбудятъ въ мене пощѣвката на наслажденіята (*le goût des plaisirs*). *T. 64.* Какъвъ срамъ е за доблестныятъ чловѣцы да считатъ за величие утробниятъ пощевки (*les ragoûts*) чрезъ